

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 12ης Μαΐου 2015*

«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με δύο εθνικές διαδικασίες στον τομέα του ανταγωνισμού — Έγγραφα τα οποία διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή από εθνική αρχή ανταγωνισμού στο πλαίσιο της συνεργασίας την οποία προβλέπουν οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου — Έλλειψη υποχρεώσεως του οικείου θεσμικού οργάνου να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση του περιεχομένου των εγγράφων, τα οποία αφορά η αίτηση προσβάσεως, όταν η επίμαχη έρευνα έχει περατωθεί οριστικά — Μη αναγκαία η λήψη μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας με το οποίο ζητείται η προσκόμιση των επίμαχων εγγράφων — Μη συνεκτίμηση της ειδικής καταστάσεως του αιτούντος»

Στην υπόθεση T-623/13,

Unión de Almacenistas de Hierros de España, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Creus Carreras και A. Valiente Martin, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον J. Baquero Cruz και την F. Clotuche-Duvieusart,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze, την K. Petersen και τον A. Lippstreu,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 18ης Σεπτεμβρίου 2013 περί αρνήσεως παροχής στην προσφεύγουσα προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με την αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και της Comisión Nacional de la Competencia (CNC, ισπανική εθνική επιτροπή ανταγωνισμού), όσον αφορά δύο εθνικές διαδικασίες τις οποίες έχει κινήσει η τελευταία αυτή επιτροπή ανταγωνισμού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, S. Gervasoni (εισηγητή) και L. Madise, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Νοεμβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1. *Νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της προσβάσεως στα έγγραφα*

1 Το άρθρο 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ορίζει:

«Κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, ανεξαρτήτως υποθέματος, με την επιφύλαξη των αρχών και των προϋποθέσεων που θα καθορισθούν σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.

[...]

2 Οι αρχές και οι προϋποθέσεις αυτές καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

3 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1049/2001 ορίζει:

«1. Κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων, υπό την επιφύλαξη των αρχών, όρων και περιορισμών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

[...]

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[...]

4 Το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, που αφορά τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, προβλέπει τα εξής:

«[...]

2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ' ένα έγγραφο, η [δημοσιοποίηση] του οποίου θα έθιγε την προστασία:

— των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,

— των δικαστικών διαδικασιών και της παροχής νομικών συμβουλών,

— του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου,

εκτός εάν για τη [δημοσιοποίηση] του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

3. Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η [δημοσιοποίηση] του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη [δημοσιοποίηση] του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η [δημοσιοποίηση] του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη [δημοσιοποίηση] του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

4. Στην περίπτωση εγγράφων τρίτων, το θεσμικό όργανο διαβουλεύεται με τον τρίτο προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον μπορεί να εφαρμοσθεί η εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ή 2, εκτός εάν είναι σαφές ότι το έγγραφο θα δημοσιοποιηθεί ή όχι.

5. Ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από το θεσμικό όργανο να μην δημοσιοποιήσει ένα έγγραφο προερχόμενο από αυτό χωρίς προηγούμενη συμφωνία του.

6. Εάν μόνον μέρη του ζητούμενου εγγράφου καλύπτονται από οιαδήποτε εξαίρεση, τα υπόλοιπα μέρη του εγγράφου δίδονται στη δημοσιότητα.

7. Οι εξαιρέσεις που περιέχονται στις παραγράφους 1 έως 3 εφαρμόζονται μόνον ενόσω η προστασία δικαιολογείται ως εκ του περιεχομένου του εγγράφου. Οι εξαιρέσεις μπορούν να εφαρμοστούν για μέγιστη περίοδο 30 ετών. Στην περίπτωση εγγράφων που καλύπτονται από τις εξαιρέσεις οι οποίες σχετίζονται με το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής ή τα εμπορικά συμφέροντα, και στην περίπτωση ευαίσθητων εγγράφων, οι εξαιρέσεις μπορούν εν ανάγκη να εξακολουθήσουν και μετά την περίοδο αυτή.»

5 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 έχει ως εξής:

«Η αίτηση πρόσβασης σε ένα έγγραφο διατυπώνεται με οιαδήποτε γραπτή μορφή, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής, σε μία από τις γλώσσες που μνημονεύονται στο άρθρο 314 [ΕΚ] και με επαρκή ακρίβεια ούτως ώστε το θεσμικό όργανο να μπορέσει να προσδιορίσει το έγγραφο. Ο αιτών δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει την αίτηση.»

6 Το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 ορίζει:

«Τα θεσμικά όργανα παρέχουν όσο το δυνατόν ευρύτερη άμεση πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα, με ηλεκτρονική μορφή ή μέσω μητρώου, σύμφωνα με τους οικείους κανόνες τους.»

2. Νομοθεσία της Ένωσης στον τομέα του ανταγωνισμού

7 Το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1), ορίζει:

«1. Η Επιτροπή και οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών συνεργάζονται στενά για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας ανταγωνισμού.

[...]

4. Το αργότερο 30 ημέρες πριν από την έκδοση απόφασης με την οποία θα διατάσσεται η παύση μιας παράβασης, θα γίνονται δεκτές αναλήψεις δεσμεύσεων ή θα ανακαλείται το ευεργέτημα ενός κανονισμού περί απαλλαγής κατά κατηγορία, οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών ενημερώνουν την Επιτροπή. Προς το σκοπό αυτό, παρέχουν στην Επιτροπή την περίληψη της υποθέσεως, την προβλεπόμενη απόφαση ή, εάν δεν ληφθεί απόφαση, κάθε άλλο έγγραφο που επισημαίνει τον προτεινόμενο τρόπο δράσης. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να διαβιβασθούν και στις αρχές ανταγωνισμού των λοιπών κρατών μελών. Κατ' αίτηση της Επιτροπής, η αρχή ανταγωνισμού που έχει κινήσει τη διαδικασία θέτει στη διάθεση της Επιτροπής άλλα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στην κατοχή της και είναι αναγκαία για την εκτίμηση της υπόθεσης. Οι πληροφορίες που παρέχονται στην Επιτροπή μπορούν να διαβιβασθούν στις αρχές ανταγωνισμού των λοιπών κρατών μελών. Οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού μπορούν επίσης να ανταλλάξουν μεταξύ τους πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτίμηση υπόθεσης της οποίας έχουν επιληφθεί δυνάμει των άρθρων [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ].

[...]»

8 Το άρθρο 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 έχει ως εξής:

«Κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα [άμυνας] των εμπλεκόμενων μερών, τα οποία έχουν το δικαίωμα να αποκτούν [πρόσβαση στον φάκελο] της Επιτροπής, με την επιφύλαξη του έννομου συμφέροντος των επιχειρήσεων για την προστασία του επιχειρηματικού απόρρητου. Το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο δεν καλύπτει τις εμπιστευτικές πληροφορίες και τα έγγραφα εσωτερικής χρήσης της Επιτροπής ή των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών. Από το δικαίωμα πρόσβασης εξαιρούνται ιδίως η αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών ή μεταξύ των τελευταίων, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων που συντάσσονται κατ' εφαρμογή των άρθρων 11 και 14. Καμία διάταξη της παρούσας παραγράφου δεν εμποδίζει την Επιτροπή να δημοσιοποιεί και να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που απαιτούνται για να αποδειχθεί μια παράβαση.»

9 Το άρθρο 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 ορίζει:

«Με την επιφύλαξη της ανταλλαγής και της χρησιμοποίησης πληροφοριών, οι οποίες προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 11, 12, 14, 15 και 27, η Επιτροπή και οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών, οι υπάλληλοί τους, το λοιπό προσωπικό τους και τα άλλα πρόσωπα που εργάζονται υπό την εποπτεία των εν λόγω αρχών, καθώς και οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό άλλων αρχών των κρατών μελών οφείλουν να μην δημοσιοποιούν τα στοιχεία που συγκεντρώνουν ή ανταλλάσσουν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τα οποία, ως εκ της φύσεώς τους, καλύπτονται από την υποχρέωση του επαγγελματικού απόρρητου. Η υποχρέωση αυτή ισχύει επίσης για όλους τους αντιπροσώπους και εμπειρογνώμονες των κρατών μελών που συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 14.»

Ιστορικό της διαφοράς

10 Η προσφεύγουσα, Unión de Almacenistas de Hierros de España, υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 25 Φεβρουαρίου 2013 δύο αρχικές αιτήσεις με αντικείμενο την παροχή προσβάσεως στο σύνολο της αλληλογραφίας που αντηλλάγη, στο πλαίσιο που προβλέπεται από το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, μεταξύ της Επιτροπής και της Comisión Nacional de la Competencia (CNC, ισπανική εθνική επιτροπή ανταγωνισμού), όσον αφορά δύο εθνικές διαδικασίες τις οποίες έχει κινήσει η τελευταία αυτή επιτροπή ανταγωνισμού δυνάμει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

- 11 Η Επιτροπή, αφού ζήτησε τη γνώμη της CNC, απάντησε στις αρχικές αιτήσεις της προσφεύγουσας με επιστολή της 11ης Απριλίου 2013. Η Επιτροπή επέτρεψε την παροχή προσβάσεως στις βεβαιώσεις παραλαβής τις οποίες η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) Ανταγωνισμού του εν λόγω θεσμικού οργάνου είχε αποστείλει στην CNC. Η Επιτροπή τόνισε, επίσης, ότι η ως άνω ΓΔ δεν είχε διαβιβάσει καμία απάντηση κατόπιν της διαβιβάσεως, εκ μέρους της CNC, των πληροφοριών που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003. Τέλος, η Επιτροπή αρνήθηκε την παροχή προσβάσεως στα λοιπά έγγραφα που είχαν ζητηθεί, ήτοι, αφενός, στα σχέδια αποφάσεων της CNC όσον αφορά τις δύο επίμαχες εθνικές διαδικασίες και, αφετέρου, στις συνταχθείσες από την CNC, στην αγγλική γλώσσα, συνοπτικές εκθέσεις των δύο αυτών υποθέσεων.
- 12 Με έγγραφο της 25ης Απριλίου 2013, η προσφεύγουσα υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, επιβεβαιωτική αίτηση. Η προσφεύγουσα υπέβαλε επίσης, με την ίδια επιστολή, νέα αρχική αίτηση με αντικείμενο την παροχή προσβάσεως στο μητρώο και στις συνοπτικές εκθέσεις των συζητήσεων που ενδεχομένως έλαβαν χώρα μεταξύ της Επιτροπής και της CNC όσον αφορά τις δύο εθνικές διαδικασίες τις οποίες έχει κινήσει η τελευταία.
- 13 Με επιστολή της 18ης Σεπτεμβρίου 2013, η Επιτροπή απέρριψε ρητώς την επιβεβαιωτική αίτηση που είχε υποβληθεί με την από 25 Απριλίου 2013 επιστολή (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 14 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επικαλέστηκε τρεις λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος στηρίζεται στην εξαίρεση η οποία αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και η οποία προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, ο δεύτερος στηρίζεται στην εξαίρεση η οποία αφορά την προστασία των σχετικών με την έρευνα δραστηριοτήτων και η οποία προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και ο τρίτος στηρίζεται στην εξαίρεση η οποία αντλείται από προσβολή της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων εκ μέρους του θεσμικού οργάνου όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού. Επιπλέον, η Επιτροπή αρνήθηκε να επιτρέψει, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, μερική πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα.
- 15 Η Επιτροπή στηρίχθηκε, κατ' ουσίαν, στην ύπαρξη ενός γενικού τεκμηρίου κατά το οποίο η δημοσιοποίηση εγγράφων, όπως είναι τα επίμαχα έγγραφα, θα έθιγε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, καθώς και την προστασία των σκοπών έρευνας.
- 16 Η Επιτροπή τόνισε ότι κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου είναι δυνατή, ιδίως στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων, η εφαρμογή ενός τέτοιου γενικού τεκμηρίου.
- 17 Κατά την Επιτροπή, ένα τέτοιο τεκμήριο τυγχάνει εφαρμογής, κατ' αναλογία, επί των εγγράφων τα οποία της διαβιβάζονται εκ μέρους εθνικής αρχής ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003.
- 18 Η Επιτροπή επισήμανε, επίσης, ότι η εκ μέρους της άρνηση παροχής μερικής προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα δικαιολογείται από την ύπαρξη ενός τέτοιου τεκμηρίου.
- 19 Εξάλλου, η Επιτροπή έδωσε απάντηση στα επιχειρήματα που η προσφεύγουσα είχε εκθέσει διεξοδικώς με την επιβεβαιωτική αίτησή της. Η Επιτροπή τόνισε, ιδίως, ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα αποτελεί οργανισμό μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα δεν επηρέαζε το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, δεδομένου ότι ο κανονισμός 1049/2001 έχει ως αντικείμενο την κατοχύρωση του δικαιώματος προσβάσεως του κοινού εν γένει στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων και όχι τη θέσπιση κανόνων προοριζομένων για την προστασία του ειδικού συμφέροντος ενός συγκεκριμένου προσώπου.

- 20 Η Επιτροπή τόνισε, επίσης, ότι ο διάλογος με τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού, τον οποίο αυτή είχε καθιερώσει, απαιτούσε την ύπαρξη κλίματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ αυτής και των εν λόγω αρχών και ότι οι εν λόγω αρχές ήσαν διατεθειμένες να μετάσχουν σε έναν τέτοιο διάλογο μόνον εάν οι γνώμες τις οποίες διατυπώνουν στο πλαίσιο αυτό παραμένουν εμπιστευτικές.
- 21 Τέλος, η Επιτροπή επισήμανε ότι η δημοσιοποίηση των επίμαχων εγγράφων δεν μπορούσε να δικαιολογηθεί από κανένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Νοεμβρίου 2013 η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει τα έγγραφα ως προς τα οποία το ως άνω θεσμικό όργανο αρνήθηκε την παροχή προσβάσεως, προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να είναι σε θέση να προβεί σε εξέταση των εν λόγω εγγράφων και να εκτιμήσει τη βασιμότητα των προβληθέντων με το δικόγραφο της προσφυγής επιχειρημάτων·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 24 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 25 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Μαΐου 2014, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.
- 26 Με διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2014, επιτράπηκε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να παρέμβει στην υπό κρίση υπόθεση, προς υποστήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Δεδομένου ότι η αίτηση παρεμβάσεως κατατέθηκε μετά την εκπνοή της προθεσμίας του άρθρου 115, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, παρεκτεινόμενη λόγω αποστάσεως κατά το άρθρο 102, παράγραφος 2, του ίδιου Κανονισμού Διαδικασίας, επιτράπηκε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να υποβάλει τις παρατηρήσεις της κατά την προφορική διαδικασία, επί τη βάση της εκθέσεως ακροατηρίου που της είχε κοινοποιηθεί.

Σκεπτικό

1. Επί των ακυρωτικών αιτημάτων

- 27 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση της αιτήσεώς της. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτή η απουσία συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως έχει ως συνέπεια την έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

28 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά εκάστου εκ των τριών λόγων που επικαλέστηκε η Επιτροπή (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι καμία από τις εξαιρέσεις, επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν παρείχε στο εν λόγω θεσμικό όργανο τη δυνατότητα να αρνηθεί την παροχή προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βαρύνεται, κατά συνέπεια, με πλάνη περί το δίκαιο ως προς την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από έλλειψη συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξέτασης της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα αιτήσεως προσβάσεως στα έγγραφα

29 Πρέπει να επισημανθεί ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν προέβη σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα αιτήσεως προσβάσεως στα έγγραφα.

30 Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εφόσον βασίμως εκτίμησε ότι η πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα θα έθιγε τα συμφέροντα τα οποία προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, και παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, δεν ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει κατά τρόπο συγκεκριμένο και εξατομικευμένο αν η ως άνω πρόσβαση ήταν δυνατό να παρασχεθεί στην προσφεύγουσα.

31 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η εφαρμογή ενός γενικού τεκμηρίου παρείχε τη δυνατότητα, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξετασθεί κατά εξατομικευμένο τρόπο το περιεχόμενο εκάστου εκ των επίμαχων εγγράφων, δικαιολογίας της αρνήσεως προσβάσεως στα εν λόγω έγγραφα.

32 Πάντως, μια τέτοια ανάλυση εντάσσεται στο πλαίσιο του ελέγχου όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής εφαρμογή των κρίσιμων διατάξεων του κανονισμού 1049/2001 και, ως εκ τούτου, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της βασιμότητας του δευτέρου λόγου ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, πρέπει να εξετασθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πριν κριθεί οριστικώς το βάσιμο του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο ως προς την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού 1049/2001

33 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έννοια του όρου «έρευνα», όπως αυτή προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, παραπέμπει σε θεσμικά όργανα ή σε οργανισμούς της Ένωσης και όχι σε εθνικά θεσμικά όργανα ή οργανισμούς.

34 Εξάλλου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η CNC με τις τελικές αποφάσεις της εξέθεσε τα συμπεράσματά της εκ των ερευνών, τις οποίες είχε διεξαγάγει και ότι, ως εκ τούτου, δεν είναι, πλέον, δυνατό να γίνεται βασίμως επίκληση, εκ μέρους της Επιτροπής, των εξαιρέσεων που αντλούνται από την προστασία των σχετικών με την έρευνα δραστηριοτήτων, των εμπορικών συμφερόντων και της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων. Κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι κατά των ως άνω αποφάσεων είχε ασκηθεί ένδικη προσφυγή κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν έχει σημασία συναφώς, δεδομένου ότι τυχόν δικαστική ακύρωση των ως άνω αποφάσεων δεν θα μπορούσε, λόγω των προβλεπομένων από την ισπανική νομοθεσία περί ανταγωνισμού κανόνων παραγραφής των αξιοποιίνων πράξεων, να έχει ως συνέπεια την επανέναρξη των ως άνω ερευνών.

- 35 Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, στοιχεία αντλούμενα από την ειδική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει. Συναφώς, επικαλείται, ευθύς εξ αρχής, το γεγονός ότι ορισμένα εκ των εγγράφων, στα οποία είχε ζητηθεί πρόσβαση, της είχαν διαβιβασθεί από τις ισπανικές εθνικές αρχές. Η προσφεύγουσα επισημαίνει, επίσης, ότι είναι το μόνο νομικό πρόσωπο που επηρεάζεται από τις επίμαχες διαδικασίες.
- 36 Η προσφεύγουσα αποσαφηνίζει ότι είναι μια οντότητα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και μη ασκούσα εμπορική δραστηριότητα. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, δεδομένου ότι αυτή είναι το μόνο νομικό πρόσωπο που επηρεάζεται από τις επίμαχες διαδικασίες, η γνωστοποίηση των εγγράφων, στα οποία αυτή ζητεί πρόσβαση, δεν είναι δυνατό να θίξει κάποιο εμπορικό συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 37 Τέλος, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η Επιτροπή, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, δεν είχε δρομολογήσει καμία διαδικασία λήψεως αποφάσεων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, και ότι, επιπλέον, τα επίμαχα έγγραφα δεν είχαν τον χαρακτήρα εγγράφων για εσωτερική χρήση.
- 38 Η Επιτροπή, στηριζόμενη, ιδίως, σε ένα γενικό τεκμήριο κατά το οποίο η δημοσιοποίηση εγγράφων, όπως είναι τα επίμαχα έγγραφα, θα έθιγε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, καθώς και την προστασία των σκοπών έρευνας, υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.
- 39 Αρχικώς, πρέπει να εξετασθεί αν η Επιτροπή προέβη σε ορθή εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Προς τούτο, επιβάλλεται, πρώτον, να εξεταστεί αν τα επίμαχα έγγραφα, τα οποία διαβιβάσθηκαν στην Επιτροπή από εθνική αρχή ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, εμπίπτουν στο πλαίσιο μιας δραστηριότητας μνημονευομένης στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, και, εν συνεχεία, επιβάλλεται να εξετασθεί αν ένα γενικό τεκμήριο είναι εφαρμοστέο επί εγγράφων τέτοιου είδους.
- Έγγραφα τα οποία εμπίπτουν στο πλαίσιο μιας δραστηριότητας μνημονευομένης στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001
- 40 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνηστεί ότι, βάσει των εξαιρέσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, τα θεσμικά όργανα δύναται, πλην της περιπτώσεως κατά την οποία υπέρτερο δημόσιο συμφέρον δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του συγκεκριμένου εγγράφου, να αρνηθούν την παροχή προσβάσεως σε έγγραφο, στην περίπτωση κατά την οποία η δημοσιοποίηση του εν λόγω εγγράφου θα έθιγε, αντιστοίχως, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου ή την προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου.
- 41 Δεν αμφισβητείται ότι τα έγγραφα, τα οποία διαβιβάσθηκαν από την CNC στην Επιτροπή, διαβιβάσθηκαν βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003.
- 42 Το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 ορίζει ότι οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών, πριν από την εκ μέρους τους έκδοση αποφάσεως με την οποία θα διατάσσεται η παύση μιας παραβάσεως, αποδεχόμενες αναλήψεις δεσμεύσεων ή μη αποδεχόμενες το ευεργέτημα ενός κανονισμού περί απαλλαγής κατά κατηγορία, γνωστοποιούν στην Επιτροπή συνοπτική έκθεση της υποθέσεως, το περιεχόμενο της σχεδιαζόμενης αποφάσεως και, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, άλλα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στην κατοχή τους και τα οποία είναι αναγκαία για την αξιολόγηση της υποθέσεως.

- 43 Πρώτον, οι πληροφορίες, οι οποίες διαβιβάστηκαν εν προκειμένω στην Επιτροπή, συνελέγησαν από την CNC στο πλαίσιο έρευνας σχετικής με την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, η οποία σκοπό είχε τη συγκέντρωση επαρκών πληροφοριών και αποδείξεων για την επιβολή κυρώσεων για συγκεκριμένες πρακτικές αντίθετες προς τη διάταξη αυτή (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, T-380/08, Συλλογή, EU:T:2013:480, σκέψη 33).
- 44 Το γεγονός ότι η επίμαχη έρευνα έχει διεξαχθεί από δημόσια αρχή κράτους μέλους και όχι από θεσμικό όργανο δεν επηρεάζει την υπαγωγή των εγγράφων στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 6ης Ιουλίου 2006, Franchet και Byk κατά Επιτροπής, T-391/03 και T-70/04, Συλλογή, EU:T:2006:190, σκέψεις 121 έως 124). Συγκεκριμένα, από το γράμμα της ως άνω διατάξεως δεν προκύπτει ότι οι δραστηριότητες επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου, για τις οποίες γίνεται λόγος στην ως άνω διάταξη, είναι αποκλειστικά δραστηριότητες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, αντιθέτως προς ό,τι ισχύει όσον αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, που αποσκοπεί στην προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων «εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου». Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η θεσπισθείσα με το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001 διαδικασία λήψεως αποφάσεων, η σχετική με τα προερχόμενα από κράτος μέλος έγγραφα, απαιτούσε όπως τόσο το οικείο θεσμικό όργανο όπως και το οικείο κράτος μέλος παραμείνουν εντός του πεδίου των προβλεπομένων στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του ίδιου κανονισμού εξαιρέσεων. Το Δικαστήριο έχει επίσης τονίσει ότι η προστασία των θεμιτών συμφερόντων των κρατών μελών μπορεί να κατοχυρωθεί μέσω των ως άνω εξαιρέσεων (απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-64/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:802, σκέψη 83). Επομένως, οι ως άνω εξαιρέσεις πρέπει να γίνουν αντιληπτές υπό την έννοια ότι αποσκοπούν όχι μόνο στην προστασία των δραστηριοτήτων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης αλλά και στην προστασία συμφερόντων του εκάστοτε κράτους μέλους, όπως είναι, παραδείγματος χάρη, η προάσπιση των δραστηριοτήτων επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου, τις οποίες ασκούν οι υπαγόμενες στην εξουσία αυτού του κράτους μέλους υπηρεσίες.
- 45 Δεύτερον, όταν η CNC εξετάζει, όπως στην περίπτωση των δύο επίμαχων εθνικών διαδικασιών (βλ. σκέψη 10 ανωτέρω), αν μία ή περισσότερες επιχειρήσεις έχουν επιδοθεί σε αθέμιτες συμπεριφορές οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τον ανταγωνισμό, η εν λόγω εθνική αρχή ανταγωνισμού συλλέγει ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες, σχετικά με τις εμπορικές στρατηγικές των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, το ύψος των πωλήσεών τους, τα μερίδιά τους στην αγορά ή τις εμπορικές τους σχέσεις, οπότε η πρόσβαση στα έγγραφα μιας τέτοιας διαδικασίας μπορεί να βλάψει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εν λόγω επιχειρήσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 43 ανωτέρω, EU:T:2013:480, σκέψη 34).
- 46 Κατά συνέπεια, τα επίμαχα έγγραφα, τα οποία συντάχθηκαν στο πλαίσιο διαδικασίας την οποία έχει κινήσει αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους ενεργούσα δυνάμει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, αφορούν δραστηριότητα έρευνας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, και η δημοσιοποίησή τους μπορεί να βλάψει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού.
- 47 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή ορθώς εκτίμησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα επίμαχα έγγραφα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 46 ανωτέρω.
- 48 Ωστόσο, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, για να δικαιολογηθεί η άρνηση παροχής προσβάσεως σε έγγραφο του οποίου ζητήθηκε η δημοσιοποίηση, δεν αρκεί, καταρχήν, το έγγραφο αυτό να αφορά δραστηριότητα μνημονευόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Το οικείο θεσμικό όργανο πρέπει επίσης να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο μπορεί να θίξει συγκεκριμένα και πραγματικά το

συμφέρον που προστατεύει η εξαίρεση του άρθρου αυτού (βλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, Συλλογή, EU:C:2014:112, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 49 Πάντως, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 29 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν προέβη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα αιτήσεως προσβάσεως στα έγγραφα.
- 50 Ωστόσο, η Επιτροπή δικαιολόγησε την εκ μέρους της άρνηση παροχής προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα, στηριζόμενη στην ύπαρξη ενός γενικού τεκμηρίου (βλ. σκέψεις 15 έως 18 ανωτέρω).
- 51 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν ένα τέτοιο τεκμήριο είναι εφαρμοστέο επί των εγγράφων τα οποία διαβιβάζονται στην Επιτροπή από εθνική αρχή ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003.

Εφαρμογή ενός γενικού τεκμηρίου

- 52 Εκ προοιμίου, υπενθυμίζεται ότι, βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε κράτος μέλος έχει δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, με την επιφύλαξη των αρχών και των προϋποθέσεων που καθορίζονται σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Ο κανονισμός 1049/2001 σκοπεί να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα μιας όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων. Από τον κανονισμό αυτό, ιδίως δε από το άρθρο του 4, το οποίο προβλέπει συναφώς καθεστώς εξαιρέσεων, προκύπτει ότι αυτό το δικαίωμα προσβάσεως υπόκειται εντούτοις σε ορισμένους περιορισμούς, για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος (απόφαση Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψη 61).
- 53 Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο έχει ήδη αναγνωρίσει την ύπαρξη γενικών τεκμηρίων, ιδίως, όσον αφορά τα έγγραφα του σχετικού με διαδικασία ελέγχου κρατικών ενισχύσεων διοικητικού φακέλου (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Συλλογή, EU:C:2010:376, σκέψη 61), τα έγγραφα που ανταλλάγησαν μεταξύ της Επιτροπής και των μερών που προέβησαν σε κοινοποίηση ή τρίτων στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων (αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, Συλλογή, EU:C:2012:393, σκέψη 123, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, C-477/10 P, Συλλογή, EU:C:2012:394, σκέψη 64) και τα έγγραφα που περιλαμβάνονται σε φάκελο σχετικό με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (απόφαση Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψη 81).
- 54 Στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων και της επιβολής κυρώσεων για τις συμπράξεις, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η Επιτροπή μπορούσε βασίμως να θεωρήσει ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων περί των οποίων επρόκειτο στις ως άνω υποθέσεις έθιγε, κατ' αρχήν, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εμπλεκόμενων στις διαδικασίες αυτές επιχειρήσεων και την προστασία των σκοπών έρευνας που σχετιζόνταν με τις διαδικασίες αυτές, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (αποφάσεις Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 53 ανωτέρω, EU:C:2012:393, σκέψη 123, και Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψη 80). Το Δικαστήριο έχει αποσαφηνίσει, επίσης, ότι η εξαίρεση περί προστασίας των εμπορικών συμφερόντων συνδεόταν αναπόσπαστα με την εξαίρεση περί προστασίας των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου εκ μέρους των θεσμικών οργάνων της Ένωσης (αποφάσεις Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 53 ανωτέρω, EU:C:2012:393, σκέψη 115, και Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψη 79).

- 55 Προκειμένου να δεχθεί την ύπαρξη τεκμηρίου, το Δικαστήριο στηρίχθηκε, ιδίως, στο γεγονός ότι οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, οι οποίες διαλαμβάνονται στο άρθρο 4 του κανονισμού αυτού, δεν πρέπει, σε περίπτωση κατά την οποία τα έγγραφα που αφορά η αίτηση προσβάσεως εμπίπτουν σε συγκεκριμένο τομέα του δικαίου της Ένωσης, να ερμηνεύονται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικοί κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά (απόφαση Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψη 83).
- 56 Πάντως, ειδικοί κανόνες διέπουν την πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία διαβιβάζονται στην Επιτροπή από εθνική αρχή ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003.
- 57 Ως εκ τούτου, στην αιτιολογική σκέψη 15 του κανονισμού 1/2003 εκτίθεται ότι «[η] Επιτροπή και οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών θα πρέπει να αποτελούν από κοινού ένα δίκτυο δημόσιων αρχών που θα συνεργάζονται στενά με σκοπό την εφαρμογή της νομοθεσίας [της Ένωσης στον τομέα] του ανταγωνισμού [και ότι, για] τον σκοπό αυτό, είναι απαραίτητο να συγκροτηθούν κατάλληλοι μηχανισμοί ενημέρωσης και διαβουλεύσεων». Κατά την αιτιολογική σκέψη 32 του κανονισμού 1/2003, «ενδείκνυται να διασφαλίζεται η προστασία της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που ανταλλάσσονται στο πλαίσιο του δικτύου».
- 58 Επιπλέον, το άρθρο 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 προβλέπει ότι ακόμη και τα μέρη, τα οποία αφορά μια διαδικασία που έχει κινήσει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, δεν έχουν πρόσβαση στα έγγραφα που συντάσσονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 του εν λόγω κανονισμού. Επομένως, ο κανονισμός 1/2003 αποκλείει, κατά μείζονα λόγο, το ενδεχόμενο προσβάσεως οποιουδήποτε άλλου προσώπου σε τέτοιου είδους έγγραφα.
- 59 Τέλος, δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό της Επιτροπής και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών οφείλουν να μη δημοσιοποιούν τα στοιχεία που συγκεντρώνουν ή ανταλλάσσουν και τα οποία, ως εκ της φύσεώς τους, καλύπτονται από την υποχρέωση του επαγγελματικού απορρήτου.
- 60 Ως εκ τούτου, ο κανονισμός 1/2003 αποσκοπεί, ιδίως, στην κατοχύρωση της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών και της τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου στις διαδικασίες εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, τούτο δε, ειδικότερα, στο πλαίσιο του μηχανισμού ενημέρωσης που έχει συγκροτηθεί στο εσωτερικό του δικτύου δημοσίων αρχών, το οποίο διασφαλίζει την τήρηση των κανόνων της Ένωσης στον τομέα του ανταγωνισμού.
- 61 Ένας τέτοιος σκοπός δικαιολογείται, ιδίως, από το γεγονός ότι τέτοιες διαδικασίες αφορούν εμπορικές πληροφορίες οι οποίες είναι, ενδεχομένως, ευαίσθητες, όπως τονίζεται στην αιτιολογική σκέψη 32 του κανονισμού 1/2003, κατά την οποία «[ε]ίναι επιβεβλημένη η προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου, χωρίς όμως να θίγονται τα δικαιώματα [άμυνας] των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων, και ιδίως το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο της υπόθεσης».
- 62 Επομένως, με τον κανονισμό 1/2003 επιδιώκεται, στον τομέα της προσβάσεως στα έγγραφα, η επίτευξη διαφορετικού σκοπού από αυτόν του οποίου η επίτευξη επιδιώκεται με τον κανονισμό 1049/2001 και ο οποίος συνίσταται στην κατά τον μέγιστο δυνατό βαθμό διευκόλυνση της ασκήσεως του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα και η ευρύτερη υιοθέτηση πρακτικών χρηστής διοικήσεως με κατοχύρωση της μεγαλύτερης δυνατής διαφάνειας όσον αφορά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους των δημοσίων αρχών, καθώς και τα στοιχεία στα οποία στηρίζονται οι αποφάσεις τους (βλ., κατά το πνεύμα αυτό, απόφαση Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψη 83).
- 63 Εξάλλου, πρέπει να προστεθεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η διοικητική δραστηριότητα της Επιτροπής δεν απαιτεί τόσο ευρεία πρόσβαση στα έγγραφα όσο η νομοθετική δραστηριότητα θεσμικού οργάνου της Ένωσης (απόφαση Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112,

σκέψη 91). Πάντως, ακριβώς στο πλαίσιο της διοικητικής δραστηριότητάς της, η Επιτροπή μετέχει στο δίκτυο δημοσίων αρχών, το οποίο διασφαλίζει την τήρηση των κανόνων της Ένωσης στον τομέα του ανταγωνισμού.

64 Από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι υφίσταται γενικό τεκμήριο κατά το οποίο η δημοσιοποίηση των εγγράφων τα οποία διαβιβάζονται δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 θίγει, κατ' αρχήν, τόσο την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των επιχειρήσεων τις οποίες αφορούν οι επίμαχες πληροφορίες όσο και την προστασία, η οποία είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με αυτήν (βλ. σκέψη 54 ανωτέρω), των σκοπών έρευνας εκ μέρους της οικείας εθνικής αρχής ανταγωνισμού.

65 Ακριβώς υπό το πρίσμα του ως άνω τεκμηρίου, πρέπει να εκτιμηθεί η βασιμότητα των αντιρρήσεων τις οποίες προέβαλε η προσφεύγουσα και οι οποίες σχετίζονται με τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

Επί των αντιρρήσεων τις οποίες προέβαλε η προσφεύγουσα και οι οποίες σχετίζονται με τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001

66 Αρχικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι το προμνημονευθέν γενικό τεκμήριο δεν αποκλείει τη δυνατότητα να αποδειχθεί ότι συγκεκριμένο έγγραφο, του οποίου ζητείται η δημοσιοποίηση, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του τεκμηρίου αυτού ή ότι υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του εγγράφου αυτού, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 (απόφαση Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψη 100).

67 Συναφώς, πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι διαδικασίες, τις οποίες έχει κινήσει η CNC, έχουν περατωθεί οριστικά. Δεύτερον, η προσφεύγουσα επικαλείται στοιχεία τα οποία αντλούνται από την ειδική κατάσταση στην οποία αυτή έχει περιέλθει και βάσει των οποίων δικαιολογείται η παροχή σ' αυτήν προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα.

68 Επιβάλλεται η διαδοχική εξέταση εκάστου εκ των δύο αυτών επιχειρημάτων.

– Επί της περιστάσεως ότι οι διαδικασίες, τις οποίες έχει κινήσει η CNC, έχουν περατωθεί, όπως υποστηρίχθηκε, οριστικά

69 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο επιχείρημα αυτό, πρέπει να προσδιορισθεί, όσον αφορά έγγραφα όπως αυτά που είναι επίμαχα εν προκειμένω, η περίοδος κατά την οποία έχει εφαρμογή το γενικό τεκμήριο που προμνημονεύθηκε στη σκέψη 64.

70 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, στον τομέα του εκ μέρους της Επιτροπής ελέγχου των συγκεντρώσεων, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το τεκμήριο εφαρμοζόταν ανεξάρτητα από το αν η αίτηση περί προσβάσεως αφορά μια διαδικασία ελέγχου που έχει ήδη περατωθεί ή που βρίσκεται σε εξέλιξη (απόφαση Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 53 ανωτέρω, EU:C:2012:393, σκέψεις 124 και 125).

71 Συγκεκριμένα, πρώτον, η πρόσβαση του κοινού σε ευαίσθητα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τις οικονομικές δραστηριότητες των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων μπορεί να θίξει τα εμπορικά συμφέροντά τους ανεξάρτητα από το αν υπάρχει εκκρεμής διαδικασία ελέγχου. Δεύτερον, υπάρχει ο κίνδυνος η προοπτική και μόνον μιας τέτοιας προσβάσεως του κοινού στα εν λόγω πληροφοριακά στοιχεία μετά την περάτωση της διαδικασίας αυτής να έχει επιπτώσεις όσον αφορά τη διάθεση συνεργασίας των επιχειρήσεων ενόσω εκκρεμεί μια τέτοια διαδικασία. Τρίτον, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού 1049/2001, οι εξαιρέσεις που αφορούν τα εμπορικά συμφέροντα ή τα

ευαίσθητα έγγραφα μπορούν να εφαρμοσθούν επί περίοδο 30 ετών, ή ακόμη και πέραν αυτής αν τούτο κριθεί αναγκαίο (απόφαση Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 53 ανωτέρω, EU:C:2012:393, σκέψεις 124 και 125).

- 72 Την ίδια συλλογιστική ακολούθησε το Γενικό Δικαστήριο στον τομέα του εκ μέρους της Επιτροπής ελέγχου των συμπράξεων (αποφάσεις Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψη 43 ανωτέρω, EU:T:2013:480, σκέψεις 43 και 44, και της 7ης Οκτωβρίου 2014, Schenker κατά Επιτροπής, T-534/11, Συλλογή, EU:T:2014:854, σκέψεις 58 και 59).
- 73 Επιβάλλεται, για τους ίδιους λόγους με τους προεκτεθέντες στη σκέψη 71, να ακολουθηθεί η ως άνω συλλογιστική και επί των επίμαχων εγγράφων και, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από το ότι οι επίμαχες διαδικασίες, τις οποίες έχει κινήσει η CNC, έχουν περατωθεί οριστικά.
- 74 Πρέπει, επίσης, να μη γίνει δεκτή η εκ μέρους της προσφεύγουσας προταθείσα, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ερμηνεία των σκέψεων 98 και 99 της αποφάσεως Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω (EU:C:2014:112).
- 75 Κατά την ως άνω ερμηνεία, το Δικαστήριο είχε κρίνει, όπως υποστηρίχθηκε, ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η τελική απόφαση της Επιτροπής, η οποία είχε εκδοθεί κατόπιν της διεξαγωγής έρευνας σχετικά με την ύπαρξη συμπράξεως, δεν ήταν δυνατό να προσβληθεί, οι δραστηριότητες έρευνας μπορούσαν να θεωρηθούν ως περατωθείσες και, ως εκ τούτου, ότι η εξαίρεση περί προστασίας των σκοπών έρευνας καθώς και η εξαίρεση, η οποία είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με αυτήν, περί προστασίας των εμπορικών συμφερόντων δεν ήταν, πλέον, εφαρμοστέες.
- 76 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, στην ως άνω υπόθεση, στο πλαίσιο της οποίας είχε τεθεί υπό αμφισβήτηση η άρνηση παροχής προσβάσεως σε έγγραφα της διαδικασίας κατόπιν της οποίας η Επιτροπή επέβαλε κυρώσεις όσον αφορά μια σύμπραξη, το Γενικό Δικαστήριο είχε καταλήξει, πρωτοδίκως, στο συμπέρασμα ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων στα οποία ζητήθηκε πρόσβαση δεν μπορούσε να θίξει την προστασία των σκοπών της έρευνας σχετικά με τη διαδικασία αυτή. Πάντως, το Δικαστήριο, στηριζόμενο στο γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε διαπιστώσει, εξάλλου, ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίμαχης αποφάσεως, εκκρεμούσαν ένδικες προσφυγές κατά της κυρώσεως την οποία είχε επιβάλει η Επιτροπή, περιορίσθηκε να επικρίνει, κατ' αναίρεση, το συμπέρασμα στο οποίο είχε καταλήξει το Γενικό Δικαστήριο.
- 77 Επαλλήλως, έστω και αν υποθεθεί ότι η εκ μέρους της προσφεύγουσας προτεινόμενη ερμηνεία των σκέψεων 98 και 99 της αποφάσεως Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω (EU:C:2014:112), θα μπορούσε να γίνει δεκτή, γεγονός παραμένει ότι, όσον αφορά τα επίμαχα έγγραφα, το προμνημονευθέν στη σκέψη 64 γενικό τεκμήριο θα πρέπει να εξακολουθήσει να έχει εφαρμογή μετά την οριστική περάτωση των διαδικασιών τις οποίες έχει κινήσει η CNC.
- 78 Συγκεκριμένα, πρώτον, η εύρυθμη λειτουργία του μηχανισμού ανταλλαγής πληροφοριών, ο οποίος έχει συγκροτηθεί στο πλαίσιο του δικτύου δημοσίων αρχών το οποίο διασφαλίζει την τήρηση των κανόνων της Ένωσης στον τομέα του ανταγωνισμού, απαιτεί όπως οι κατ' αυτόν τον τρόπο ανταλλαγείσες πληροφορίες παραμένουν εμπιστευτικές (βλ. σκέψεις 57 έως 60 ανωτέρω). Εάν ο οποιοσδήποτε μπορούσε, βάσει του κανονισμού 1049/2001, να έχει πρόσβαση στα έγγραφα που κοινοποιούνται από τις αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών στην Επιτροπή, θα ετίθετο εν αμφιβόλω η εγγύηση της ενισχυμένης προστασίας των διαβιβαζομένων πληροφοριών επί της οποίας ακριβώς στηρίζεται ο μηχανισμός αυτός. Πρέπει να προστεθεί ότι ο κανονισμός 1/2003 δεν προβλέπει ότι η προστασία αυτή θα πρέπει να λήγει μετά την οριστική περάτωση των σχετικών με την έρευνα δραστηριοτήτων που κατέστησαν δυνατή τη συλλογή των πληροφοριών αυτών.

- 79 Δεύτερον, ο περιορισμός της περιόδου, κατά την οποία έχει εφαρμογή ένα γενικό τεκμήριο, δεν θα μπορούσε, στο ειδικό αυτό πλαίσιο, να δικαιολογηθεί λαμβανομένου υπόψη του δικαιώματος για αποζημίωση που έχουν τα θιγόμενα εκ παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ πρόσωπα.
- 80 Βεβαίως, το δικαίωμα αυτό ενδέχεται να συνιστά υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, ιδίως διότι ενισχύει την αποτελεσματικότητα των κανόνων της Ένωσης περί ανταγωνισμού, συμβάλλοντας κατά τον τρόπο αυτό στη διατήρηση συνθηκών αποτελεσματικού ανταγωνισμού εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2011, Pfleiderer, C-360/09, Συλλογή, EU:C:2011:389, σκέψη 29· της 6ης Ιουνίου 2013, Donau Chemie κ.λπ., C-536/11, Συλλογή, EU:C:2013:366, σκέψη 23, και Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψεις 104 και 108).
- 81 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι τα έγγραφα τα οποία περιλαμβάνονται σε φάκελο που αφορά διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, την οποία έχει κινήσει η Επιτροπή, μπορούν να περιέχουν πληροφοριακά στοιχεία παρέχοντα τη δυνατότητα σε ορισμένα πρόσωπα να επιτύχουν αποκατάσταση των ζημιών που αυτά ισχυρίζονται ότι υπέστησαν εξαιτίας συμπεριφοράς δυναμένης να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού.
- 82 Ωστόσο, τα επίμαχα έγγραφα στην υπό κρίση υπόθεση, ήτοι η απόφαση την οποία σχεδιάζει να εκδώσει η εθνική αρχή ανταγωνισμού και η συνοπτική έκθεση της υποθέσεως, των οποίων η διαβίβαση προβλέπεται από το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003, δεν αφορούν έρευνα της Επιτροπής, αλλά έρευνα την οποία έχει κινήσει εθνική αρχή ανταγωνισμού. Τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία για τη θεμελίωση αγωγής αποζημίωσης θα μπορούσαν να περιλαμβάνονται, ενδεχομένως, στον φάκελο της έρευνας της οικείας εθνικής αρχής ανταγωνισμού και όχι στα επίμαχα έγγραφα, ακόμη και όταν τα έγγραφα αυτά αναφέρονται σε τέτοια στοιχεία. Ως εκ τούτου, τα πρόσωπα που εκτιμούν ότι εθίγησαν εξαιτίας παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ θα μπορούσαν να ζητήσουν από την αρμόδια εθνική αρχή να τους παρασχεθεί πρόσβαση στα σχετικά με τη διαδικασία αυτή έγγραφα και τα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα, τα οποία επρόκειτο ενδεχομένως να επιληφθούν της υποθέσεως, θα μπορούσαν να σταθμίσουν, κατά περίπτωση, δυνάμει του εθνικού δικαίου, τα συμφέροντα που δικαιολογούν τη γνωστοποίηση των επίμαχων πληροφοριακών στοιχείων και εκείνα που δικαιολογούν την προστασία των εν λόγω πληροφοριακών στοιχείων (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Donau Chemie κ.λπ., σκέψη 80 ανωτέρω, EU:C:2013:366, σκέψη 34).
- 83 Κατά συνέπεια, το δικαίωμα παντός προσώπου για αποκατάσταση της ζημίας που αυτό ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας συμπεριφοράς δυναμένης να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού δεν επιβάλλει την υποχρέωση να περιορίζεται η περίοδος κατά την οποία μπορεί να τύχει εφαρμογής το τεκμήριο που σχετίζεται με τις προβλεπόμενες από το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις κατά τρόπον ώστε η ως άνω περίοδος να αφορά μόνον την περίοδο προ του χρονικού σημείου κατά το οποίο μπορεί να διαπιστωθεί ότι η έρευνα έχει περατωθεί οριστικά, σε περίπτωση κατά την οποία τα επίμαχα έγγραφα είναι η απόφαση την οποία σχεδιάζει να εκδώσει η εθνική αρχή ανταγωνισμού και η συνοπτική έκθεση της υποθέσεως.
- 84 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας, το οποίο αντλείται από το ότι η περάτωση της έρευνας δεν δύναται να προσβληθεί, είναι, εν πάση περιπτώσει, απορριπτέο.
- Επί των επιχειρημάτων τα οποία αντλούνται από την ειδική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η προσφεύγουσα
- 85 Πρώτον, η προσφεύγουσα επικαλείται το γεγονός ότι ορισμένα εκ των εγγράφων, στα οποία ζητείται πρόσβαση, της είχαν διαβιβασθεί από τις ισπανικές εθνικές αρχές. Η προσφεύγουσα επισημαίνει, επίσης, ότι αυτή είναι το μόνο νομικό πρόσωπο που επηρεάζεται από τις επίμαχες διαδικασίες.

- 86 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι σκοπός του κανονισμού 1049/2001 είναι να κατοχυρώσει το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού εν γένει στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων και όχι να θεσπίσει κανόνες για την προστασία του ειδικού συμφέροντος ενός εκάστου προσώπου να έχει πρόσβαση σ' αυτά (απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, C-266/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:75, σκέψη 43).
- 87 Αυτό προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 2, παράγραφος 1, από το άρθρο 6, παράγραφος 1, και από το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και από τον τίτλο και από την τέταρτη και ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού. Συγκεκριμένα, με την πρώτη από τις διατάξεις αυτές κατοχυρώνεται το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων για κάθε πολίτη της Ένωσης και για κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την έδρα του σε κράτος μέλος χωρίς διάκριση, ενώ με τη δεύτερη διάταξη διευκρινίζεται συναφώς ότι ο αιτών δεν υποχρεούται να δικαιολογήσει την αίτησή του. Το άρθρο 12, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι τα θεσμικά όργανα παρέχουν όσο το δυνατόν ευρύτερη και «άμεση» πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα, με ηλεκτρονική μορφή ή μέσω μητρώου. Επίσης, από τον τίτλο του κανονισμού 1049/2001, καθώς και από την τέταρτη και ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του προκύπτει ότι σκοπός του είναι να επιτρέψει την πρόσβαση του «κοινού» στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, σκέψη 86 ανωτέρω, EU:C:2007:75, σκέψη 44).
- 88 Από την ανάλυση των προπαρασκευαστικών εργασιών του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει εξάλλου ότι εξετάστηκε η δυνατότητα διευρύνσεως του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού αυτού, ώστε να λαμβάνονται υπόψη ορισμένα ειδικά συμφέροντα που μπορεί να επικαλεστεί ένα πρόσωπο προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση σε έγγραφο. Με την τριακοστή πρώτη τροπολογία που περιλαμβάνεται στη νομοθετική πρόταση που διατυπώθηκε με την έκθεση της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προτάθηκε η προσθήκη νέας παραγράφου στο άρθρο 4, όπως είχε διατυπωθεί με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2000, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ C 177 E, σ. 70), η οποία παράγραφος θα όριζε ότι, «[ό]ταν εξετάζει το δημόσιο συμφέρον για την αποκάλυψη του εγγράφου, το θεσμικό όργανο λαμβάνει επίσης υπόψη το συμφέρον που εκθέτει ο αιτών, καταγγέλλων ή άλλος δικαιούχος ο οποίος έχει δικαίωμα, συμφέρον ή υποχρέωση σε μια υπόθεση». Ομοίως, η έβδομη τροπολογία, που προτάθηκε με τη γνωμοδότηση της επιτροπής αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία περιλαμβάνεται στην ίδια έκθεση, αφορούσε την προσθήκη παραγράφου στο άρθρο 1 της εν λόγω προτάσεως της Επιτροπής, παραγράφου με την οποία θα διευκρινιζόταν ότι «[κ]άθε αναφέρων ή καταγγέλλων και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει δικαίωμα, συμφέρον ή υποχρέωση σε ένα συγκεκριμένο θέμα («μέρος») έχει επίσης το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφο το οποίο δεν είναι προσιτό στο κοινό, αλλά μπορεί να επηρεάσει την εξέταση της υπόθεσής του, όπως περιγράφεται στον κανονισμό και στις εκτελεστικές διατάξεις που εγκρίνουν τα θεσμικά όργανα». Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι καμία από τις διατάξεις αυτές δεν περιελήφθη στον κανονισμό 1049/2001 (απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, σκέψη 86 ανωτέρω, EU:C:2007:75, σκέψη 45).
- 89 Εξάλλου, καίτοι το καθεστώς των εξαιρέσεων που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 στηρίζεται σε στάθμιση των αντιτιθέμενων συμφερόντων σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, ήτοι, αφενός, των συμφερόντων που θα απειλούνταν εξαιτίας της δημοσιοποίησης των σχετικών εγγράφων και, αφετέρου, των συμφερόντων που θα ευνοούνταν εξαιτίας της εν λόγω δημοσιοποίησης, εντούτοις, όσον αφορά τα δεύτερα, μπορεί να λαμβάνεται υπόψη μόνον ένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον.
- 90 Από τις προηγηθείσες εκτιμήσεις προκύπτει ότι το ειδικό συμφέρον ενός προσώπου, το οποίο ζητεί να του παρασχεθεί πρόσβαση σε έγγραφα, για τη γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων καθώς και η ατομική κατάστασή του δεν μπορούν, πλην της περιπτώσεως κατά την οποία σχετίζονται με ένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, να ληφθούν υπόψη από το θεσμικό όργανο που καλείται να λάβει θέση επί του ζητήματος αν η γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών στο κοινό ενδέχεται να θίξει τα

συμφέροντα που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2010, Umbach κατά Επιτροπής, T-474/08, EU:T:2010:443, σκέψη 70).

- 91 Βεβαίως, το Γενικό Δικαστήριο έχει δεχθεί, αφενός, ότι θεσμικό όργανο δεν μπορεί, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, να αρνηθεί την παροχή προσβάσεως σε έγγραφα με το σκεπτικό ότι η γνωστοποίησή τους θα έθιγε την ιδιωτική ζωή και την ακεραιότητα ενός ατόμου, όποτε τα επίμαχα έγγραφα περιέχουν προσωπικά δεδομένα τα οποία αφορούν αποκλειστικά τον αιτούντα την πρόσβαση και, αφετέρου, ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, το δικαίωμα του αιτούντος να του γνωστοποιηθούν τα έγγραφα βάσει του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων δεν μπορεί να συνεπάγεται τη θεμελίωση δικαιώματος προσβάσεως του κοινού εν γένει στα εν λόγω έγγραφα (απόφαση της 22ας Μαΐου 2012, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, T-300/10, Συλλογή, EU:T:2012:247, σκέψεις 107 έως 109).
- 92 Ωστόσο, εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν στηρίχθηκε επί του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 για την εκ μέρους της έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 93 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ορθώς εκτίμησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα στοιχεία που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα, τα οποία αντλούνταν από την ατομική κατάστασή της και τα οποία δεν σχετίζονταν με κανένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη προς τον σκοπό του προσδιορισμού του αν η δημοσιοποίηση των επίμαχων εγγράφων θα έθιγε τα συμφέροντα που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.
- 94 Εν πάση περιπτώσει, όσον αφορά το ότι, όπως υποστηρίχθηκε, η προσφεύγουσα είναι το μόνο νομικό πρόσωπο που επηρεάζεται από τις επίμαχες διαδικασίες, αυτή δέχεται ότι, όσον αφορά μία από τις δύο εθνικές διαδικασίες τις οποίες έχει κινήσει η CNC, άλλο νομικό πρόσωπο είναι εκείνο το οποίο αφορά η διαδικασία αυτή. Επιπλέον, δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο να περιλαμβάνονται, στα επίμαχα έγγραφα, στοιχεία σχετικά με πρόσωπα τα οποία δεν αφορούν οι ως άνω διαδικασίες. Συναφώς, η Επιτροπή τόνισε, χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί, ότι τα εν λόγω έγγραφα περιέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες αφορώσες άλλα φυσικά και νομικά πρόσωπα. Κατά συνέπεια, η άποψη της προσφεύγουσας δεν μπορεί να θεωρηθεί βάσιμη.
- 95 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αποσαφηνίζει ότι είναι μια οντότητα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και μη ασκούμενη εμπορική δραστηριότητα. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, στον βαθμό που αυτή είναι το μόνο πρόσωπο που επηρεάζεται από τις επίμαχες εθνικές διαδικασίες, δεν είναι δυνατό να θιγεί κανένα εμπορικό συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 96 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, δεν παρέχει τη δυνατότητα να αποδειχθεί η ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.
- 97 Εν πάση περιπτώσει, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, δεν έχει αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα είναι το μόνο πρόσωπο που επηρεάζεται από τις ως άνω εθνικές διαδικασίες. Επιπλέον, η Επιτροπή ορθώς αντιτείνει, αφενός, ότι η προσφεύγουσα αποτελεί ένωση επιχειρήσεων και, αφετέρου, ότι επιβλήθηκαν κυρώσεις στην προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, δηλαδή λόγω ενεργειών που θεωρήθηκαν ότι δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.
- 98 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο προέβαλε η προσφεύγουσα, πρέπει να απορριφθεί καθόσον βάλλει κατά των σημείων της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία αφορούν το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

- 99 Πάντως, τα ως άνω σημεία της αιτιολογίας αρκούν, αυτά καθαυτά, για να δικαιολογήσουν από νομικής απόψεως την εν λόγω απόφαση της Επιτροπής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η πλημμελής θεμελίωση άλλου σημείου της αιτιολογίας της αποφάσεως, το οποίο αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, δεν επηρεάζει, εν πάση περιπτώσει, τη νομιμότητα της αποφάσεως αυτής. Κατά συνέπεια, η αιτίαση με την οποία η προσφεύγουσα βάλλει ειδικώς κατά του τελευταίου αυτού σημείου της αιτιολογίας είναι αλυσιτελής και, ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί (απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 1990, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-86/89, Συλλογή, EU:C:1990:373, σκέψη 20).
- 100 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι η αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα, την οποία υπέβαλε εν προκειμένω η προσφεύγουσα, είχε ως αντικείμενο την παροχή προσβάσεως στο σύνολο της αλληλογραφίας που αντηλλάγη στο πλαίσιο που προβλέπεται από το άρθρο 11, παράγραφος 4, του κανονισμού 1/2003 μεταξύ της Επιτροπής και της CNC όσον αφορά δύο εθνικές διαδικασίες τις οποίες έχει κινήσει η τελευταία δυνάμει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (βλ. σκέψη 10 ανωτέρω). Επομένως, επρόκειτο περί αιτήσεως που αφορά σύνολο εγγράφων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η αναγνώριση γενικού τεκμηρίου κατά το οποίο η δημοσιοποίηση εγγράφων ορισμένης φύσεως θα έθιγε, κατ' αρχήν, την προστασία ενός εκ των απαριθμούμενων στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 συμφερόντων καθιστά δυνατό στο οικείο θεσμικό όργανο να εξετάσει αίτηση που αφορά σύνολο εγγράφων και να απαντήσει σε αυτήν αναλόγως, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση καθενός από τα έγγραφα ως προς τα οποία ζητήθηκε πρόσβαση (βλ. αποφάσεις Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψεις 67 και 68 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 19ης Νοεμβρίου 2014, Ντούβας κατά ECDC, T-223/12, EU:T:2014:975, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 101 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.
- 102 Ως εκ τούτου και λαμβανομένου υπόψη του ότι το γενικό τεκμήριο, το οποίο μνημονεύθηκε στη σκέψη 64 ανωτέρω, ήταν εφαρμοστέο εν προκειμένω και ότι ουδόλως αποδείχθηκε, εκ μέρους της προσφεύγουσας, η ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος που να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των επίμαχων εγγράφων, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από έλλειψη συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξέτασεως της αιτήσεως προσβάσεως στα εν λόγω έγγραφα.
- 103 Από όλες τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι τα ακυρωτικά αιτήματα πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

2. Επί των αιτημάτων περί λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας

- 104 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει τα έγγραφα ως προς τα οποία το ως άνω θεσμικό όργανο αρνήθηκε την παροχή προσβάσεως, προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να είναι σε θέση να προβεί σε εξέταση των εν λόγω εγγράφων και να εκτιμήσει τη βασιμότητα των προβληθέντων με το δικόγραφο της προσφυγής επιχειρημάτων.
- 105 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι ο δικαστικός έλεγχος μιας αποφάσεως περί αρνήσεως προσβάσεως σε έγγραφα πρέπει να καλύπτει την αιτιολογία της εν λόγω αποφάσεως. Ως εκ τούτου, αν η αιτιολογία αυτή στηρίζεται στη στάθμιση των δυνητικών αποτελεσμάτων της δημοσιοποίησεως του εγγράφου για ορισμένα αγαθά, αξίες ή συμφέροντα, ο έλεγχος αυτός θα είναι εφικτός μόνο στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο θα μπορέσει να αποφανθεί επί του ουσιαστικού περιεχομένου του εγγράφου (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Cruz Villalón στην υπόθεση IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds κατά Επιτροπής, C-135/11 P, Συλλογή, EU:C:2012:118, σημείο 73). Σε μια τέτοια περίπτωση, απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να πραγματοποιήσει την εξέταση του εν λόγω εγγράφου κεκλεισμένων των θυρών (απόφαση της 21ης Ιουνίου 2012, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds κατά Επιτροπής, C-135/11 P, Συλλογή, EU:C:2012:376, σκέψη 73).

- 106 Ωστόσο, κατ' εφαρμογήν ενός γενικού τεκμηρίου, το θεσμικό όργανο δύναται να δίδει απάντηση σε μια αίτηση που αφορά σύνολο εγγράφων, χωρίς να προβαίνει σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση καθενός από τα έγγραφα ως προς τα οποία ζητήθηκε πρόσβαση (απόφαση Επιτροπή κατά EnBW, σκέψη 48 ανωτέρω, EU:C:2014:112, σκέψεις 67, 68, 127 και 128).
- 107 Πάντως, ένα τέτοιο τεκμήριο είναι εφαρμοστέο εν προκειμένω. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ούτε ότι ένα από τα έγγραφα, των οποίων ζητήθηκε η δημοσιοποίηση, εξέφευγε του πεδίου εφαρμογής του τεκμηρίου αυτού ούτε ότι υφίστατο υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του εγγράφου αυτού.
- 108 Επομένως, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να προβεί στην *in concreto* εκτίμηση καθενός από τα έγγραφα, στα οποία ζητήθηκε πρόσβαση, προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά θα έθιγε τα συμφέροντα των οποίων έγινε επίκληση.
- 109 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το αίτημα περί λήψεως μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας είναι απορριπτέο.
- 110 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 111 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.
- 112 Εξάλλου, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Οι διατάξεις αυτές πρέπει να έχουν εφαρμογή επί της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Η Unión de Almacenistas de Hierros de España φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.**
- 3) **Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Μαΐου 2015.

(υπογραφές)